

Ἀντιφέγγισμα

Νάντη ἢ Γαλήνη ἢ αὐγερινή, στὰ ρόδινα ντυμένη,
Μαγεύει τὸ χιονόφτερο καϊκάκι πὸν διαβαίνει,
Καί, ἰδές το, μὲ τὸ Νάντη του μαρμαρωμένο στέκει,
Σὰ γλάρος πὸν ζυγίζεται στὰ αἰθέρια του παρέκει.

Κηδεία

Στὸ ξόδι του, νά, ὀρθὸς ὁ Ναύτης πλέει·
Νεκροπομποὶ τὰ κίματα ἀκλουθᾶνε·
Ἄναμαλλιάρης ὁ Ἄνεμος τὸν κλαίει,
Καὶ οἱ Στεναγμοὶ τῆς ξενιτειᾶς βοηθᾶνε...

Ἄρνηση

Τὴ λήκυθο ροδόσταμο μιά ἐλπίδα ἀπ'τὶς πολλές μου
Στῆς ἀνθισμένης τῆς ζωῆς τὸ ρυάκι ἀπογοιμίζει·
—Δόσε καὶ ἐμένυνη νὰ πῶ μιά στάλα, ὅσο διακρίζει
Τοῦ βρέφους γλασθὴ ἢ ματιά... Καὶ μοῦ εἶπε : —
[Ἐγὼ ; ποτές μου.

Στὸν καιρὸ

Βασίλισσα ἦρθε ἡ Νιότημου καὶ οἱ Ἐλπίδες ἀκλουθᾶνε
Καὶ τὴν καρδιά μου θρόνο της χρυσὸ ἔστησι τεχνίτης
Μὰ ἐσί, ὦ Καιρέ, πάντα ἄσπλαχνε, παντοινάσου πλάνε,
Τί θές στοῦ Ὀνειρο, τὸ Ὀνειρο, τὶ ἀποζητῆς μαζί της;

Ἀποδυνία

Στὴ Λύση τοῦ καλοκαιριοῦ σου,
Στοῦ χιονοπόρου τὴν ἀρχή,
Δύναμη δόσε τοῦ φτεροῦ σου
Ταξιδεμένη μου Ψυχῇ.

Ψηλά ἀπ' τὸν Παρνασσό σου πέτι,
Φτεροζυγίσου, καὶ μακρυνά
Πέρ' ἀπὸ τὰ πέλαγα μελέτα :
Ποῦ θάρμηνίσεις μὲ βοριά...
...

Φέρετρο

Σπίτι μου, ὡς τώρα πὸν ὁ Χιονιάς
Δὲ σ' ἔχει ραγιαμένο,
Στὸ ἀπάνεμο τῆς γειτονιάς
Λιμάνι εἶσαι ἀραγμένο.

Μὰ ἐγὼ στὸ πλάγι σου ἀκουμπῶ
Θωρῶντας τὸ βαρκάκι,
Ποῦ, ἀθέλητά μου, θε νὰ μῶ
Λίγως κουπὶ καὶ δουάκι !...

Στὸν Ἥλιο

Καλῶς τον, πὸν ἐβασίλευε γιὰ νὰ ξαναγυρίσει,
Λροσιῆς νὰ πιεῖ τὰ δάκρυαμας καὶ τὶς καρδιῆς ἀνθήσει.

Ἔρμα γερατειᾶ

Πρὸς στοῦ σπιτιοῦ του τὴν αὐλή— λιμάνι στερεμένο
Σύρει ὁ ἀσπρομάλλης ὁ ψαρᾶς καϊκάκι σεβρωμένο,
Καὶ λέει πικροστενάζοντας:· Μονάχοι ἐμεῖς πιά τώρα,
Τοῦ Χάρου ἐδῶ ἄς προσμένουμε τὴν ἕσπερη τήμπουρα.
(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Ἡ ΚΟΙΝῆ ΓΝΩΜῆ

ΓΙΑ ΤΟ ΦΙΛΗΝΤΑ κτλ.

Φίλε «Νουμά»,

Κι ἄλλοτε, θαρρῶ, σὲ περασμένα χρόνια, κάτι
ἔγραψες γιὰ τὸ Φιλήντα πὸν δημοσίεψε στὰ «Πα-
ναθηναία» ἄρθρο του στὴν καθαρεύουσα. Σήμερα τὸ
κακὸ παράγινε γιατί συχνὰ διαβάζω στὴν «Ἀκρό-
πολη» χρονογραφήματα στὴ μιζοκαθαρεύουσα μὲ τὴν
ὑπογραφή «Μ. ΦΙΛΗΝΤΑΣ». Ὁ δικός μας ὁ Φι-
λήντας εἶναι ; Κι ἂν εἶναι αὐτός, πὼς δὲν ὑπογρά-
φει τὰ χρονογραφήματα μὲ ψευτόνομα, μὰ ἔτσι
φαρδὶὰ πλατιά μὲ τὴν ὑπογραφή του ; Δὲν κατα-
λαβαίνει τὸ κακὸ πὸν κάνει στὸν ἀγῶνα μας ;

Λιγὸς σου
Α. Ν.

ΣΗΜ. τοῦ «ΝΟΥΜΑ». Ὁ Φιλήντας εἶναι, ὁ ἴδιος, ὁ
μοναδικὸς γραμματικὸς τῆς Δημοτικῆς, ὁ κήρυκας ὁ φα-
νατικώτερος τοῦ Δημοτικισμοῦ, καὶ καλὰ κάνει πὸν γράφει
χρονογραφήματα στὴν καθαρεύουσα, καὶ ἀκόμα καλύτερα
πὸν τὰ ὑπογράφει κιάλας φαρδὶὰ πλατιά. Ἔτσι μᾶς δίνει
καὶ τὴ ματσουκιά πὸν μᾶς χρειάζεται. Γιατὶ τόσοι μας
ἐδῶ, καὶ ἀνάμεσό μας τόσοι παραληδες, δὲν κατορθώσαμε
νὰ δώσουμε στὸν ἄθροπο αὐτὸ μιά δουλιὰ, νὰν τὸν συν-
τρέξουμε ποῦρθε διωγμένος ἀπὸ τὴν Τουρκιά, νὰ τοῦ ἐ-
ξασφαλίσουμε ἓνα κομάτι ψωμί, μὰ τὸν ἀφίσαμε, ξένο κ'
ἔρημο, στὴν τύχη του, νὰ λιμάζει τὸ ψωμί. Ντροπή μας,
καὶ ὄχι ντροπή τοῦ Φιλήντα, πὸν γράφει στὴν καθαρεύου-
σα. Ἐμεῖς τὴ γράφουμε, ὄχι αὐτός.

Ὁ Φιλήντας, βλέπετε, εἶναι ντόπιος ἄθροπος, καὶ ὄχι
ἐπιτήδειος. Καὶ γι' αὐτὸ δὲ βοήθη προστασία. Οἱ ἐπιτή-
δαιοι βρήκανε καὶ βρίσκουνε. Ὁ φίλος Ἀριστοῦ Κομπάνης
μᾶς ἔλεγε πὼς τὸ «Ζεῦγος Κοζαντζάκη» ἔχει ὑποβάλει μιά
ἢ μιάμιση ντουζίνα διδαχτικὰ βιβλία στὸ διαγωνισμὸ καὶ
τᾶχει καταφέρει μὲ τὴν ἐπιτροπή, ὥστε νὰ βραβευτοῦνε
ὅλα καὶ νὰ τσεπώσει καμιά πενηνταριά χιλιοδοῦλες. Κάτι
ἄλλοι ἐπιτήδαιοι πάλι διαδίδουνε, ἴσως γιὰ νὰ δικαιολογοῦ-
νε τὸ δικὸ τους τὸ παρδαλὸ τὸ φέρετρο, πὼς καὶ ὁ Παλα-
μάς, ναί, ὁ μεγάλος μας ὁ Παλαμάς, γράφει στὸ «Ἐμπρός»
φιλολογικὰ χρονογραφήματα στὴν καθαρεύουσα καὶ τὰ ὑ-
πογράφει μὲ τὸ ψηφί «Π.». Σὰ νὰ λείπει, βλέπετε, τὸ
κουράγιο ἀπὸ τὸν Παλαμά νὰ διαλαλεῖ τὶς πράξεις του! Κα-
λὰ θὰ κάνουν οἱ διάφοροι ἐπιτήδαιοι νάφισουν ἡσυχὸ
Φιλήντα νὰ βγάξει τὸ ψωμί του καὶ τὸν Παλαμά στὸ χρο-
σολεφανένιο του θρόνο πὸν τὸν ἔπαισε μόνος του, μὲ τὸ
ἔργο καὶ μὲ τὸ χαχαχίρα του.

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἄρλουμπες. Νὰ μᾶς συμπαθᾶει ὁ φίλος καὶ βουλευτὴς Πολύβιος Λαγοπάτης πὼς μὲ τὴ λέξη αὐτὴ κλείσαμε τὰ δύο τοῦ ἄρθρου πού δημοσίευσεν «Ἐπὶ τῆς δίκης τοῦ Ναυπλίου» στὴν «Ἔστια» τῆς Τρίτης καὶ Τετάρτης. Ὁ κ. Λαγοπάτης εἶναι τίμιος ἄνθρωπος. Σὰν τέτιονε λοιπὸν τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς πεί ποιά βιβλία τοῦ Ψυχάρη διάβασε γιὰ νὰ φτάσει στὸ ἀνόητο, μὲ τὸ συμπάθειο, καὶ ἐξωφρενικὸ συμπέρασμα τοῦ ἄρθρου τοῦ τῆς Τετάρτης. Μὲ φουσκωμένα λόγια καὶ μὲ κούφιος ρητορείες δὲ λύνονται τέτια ζητήματα, πού πρῶτ' ἅπ' ὅλα χρειάζονται μελέτη καὶ μελέτη καὶ μελέτη.

— Μὲ μοναδικὴ ἐπιτυχία τὴν περασμένη Τρίτη τῆς περασμένης ἡμέρας ἔγινε ἡ συναυλία τοῦ Ὁδείου Λότινερ. Ὁ διαλεχτὸς κόσμος πού καταπλημμύρισε τὸ σεμνὸ αὐτὸ μουσικὸ ἴδρυμα, ἔφυγε καταμαγεμένος, καθὼς πάντα, γιὰ τὴν ἀπλόλαυσε ἀληθινὴ μουσικὴ, καὶ ὄχι μουσικὴ τῆς ρεκλάμας πού τοῦ σερβίρει κάθε τόσο, συντροφωμένη μὲ τὴν ἀπαρά, τρητὴ τυμπανοκρουσία τοῦ τύπου, τὸ Ὁδεῖο τοῦ κ. Νάζου.

— Περωνίας ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ κ. Ἀλέξ. Πάλλης, βίφτισε τὸ περασμένο Σάββατο τὸ κοριτσάκι τοῦ Μανόλη Καλομοίρη καὶ τοῦδωσε τὰ ὀνόματα Κρινιώ, Μαρία καὶ Τρισεύγενη. Στὰ βαφτίσια, πού γενήκανε σὲ στενὸ κύκλο, εἰνκουσαν καλεσμένοι μόνο μερικοὶ φανατικοὶ πρωτεργάτες τῆς γλωσσικῆς ἰδέας, οἱ κ. κ. Γρ. Ξενόπουλος, Κίμ. Μιχαηλίδης κλπ.

— Ἐνας ἐπιστήμονας μὲ ἀληθινὴ ἀξία, ἕνας τέλει μορφωμένος λόγιος, γλωσσομαθὴς, ἐργατικὸς, νεοιδεάτης, ἀνοιχτόωρος, ἕνας πού ἔδρασε ἐθνικὰ στὴν Πόλη — καὶ ἡ δράση του τὸν ἔφερε ἐξόριστο στὴν Ἀθήνα, — ὁ δικηγόρος Ἀλέκος Πανταζῆς διορίστηκε διευθυντὴς τῶν γραφείων τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἐνας τόσο ἐπιτυχημένος διορισμὸς τιμᾶει ἀληθινὰ κείνους πού τὸν κάμανε.

— La Tribune (Correspondance Politique) εἶναι ὁ τίτλος τοῦ φύλλου πού ἴδρυσεν στὴν Πόλη πρὶν τρία χρόνια ὁ ἄλλοτε ἀντιπρόσωπος τῆς Μακεδονίας στὴν Ὀθωμανικὴ Βουλὴ καὶ γνωστὸς σ' ὅλα τὰ μεγάλα πολιτικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης, ὑπερασπιστὴς τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων κ. Χα. ρίσιος Βαμβακᾶς. Τὸ φύλλο αὐτὸ βγαίνει τώρα δύο φορές τῆ βδομάδα, Γαλλικὰ πάντα, στὴ Σαλονικὴ μὲ πρόγραμμα καθαρὰ πολιτικὸ καὶ μὲ σκοπὸ νὰ ξετάξει συστηματικὰ ὅλα τὰ πολιτικὰ καὶ διπλωματικὰ ζητήματα πού ἔχουνε σχέση μὲ τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ μὲ τὴν τύχη τῶν Ἑλλήνων πού ζοῦν ἀκόμα κάτω ἀπὸ ξένο ζυγὸ. Εἶδαμε γιὰ τὴν ὥρα τρεῖς ἀριθμοὺς τοῦ φύλλου, καὶ συμπεράναμε ἀπὸ τὴν ἀρθρογραφία τους πὼς ἡ δουλειὰ αὐτὴ τοῦ κ. Βαμβακᾶ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὸν ἐθνικὸ μας ἀγὼνα καὶ ἀξία νὰ ὑποστηρηχθεῖ.

— Ἀπ' ἀφορμὴ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πάσχα πού διαβάξεται στὴς Συναγωγὰς τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων τῆς Π. Δ., ὁ γνωστὸς Ἑβραϊστὴς καὶ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «Ἰσραηλιτικὴ Ἐπιθεώρηση» Μ. Χαίμης εἶχε τὴν πρωτότυπη ἐμπνευση νὰ ξανατυπώσει, γιὰ τοὺς Ἑλληνες Ἑβραίους, στὸ τελευταῖο φυλλάδιό του τὴ μετάφραση τοῦ Ἀ. Ἀ. τοῦ κ. Φριλίγγου πού εἶχε πρωτοτυπώσει ὁ «Νουμάς».

— Ξανατυπώσαμε δὴ τὸ *Μεσολογγίτικο* τοῦ Μαλακάση, πού τυπώθηκε σιτὸν 523 ἀριθμὸς, μὲ τὴν ἐλπίδα πιά πὼς ὁ κ. Στματόπουλος, ὁ δαιμόνιος στοιχειοθέτης τοῦ «Νουμά», τούτῃ τὴ φορὰ θὰν τὸ τυπώσει δίχως λάθια.

I

Ἡ κόρη ἐνὸς θαλασσινοῦ κ' ἐνὸς λιμνιώτη ἡ ἀδερφή,
Κ' ἡ μοσκοθυγατέρα
Τραγουδιμένης μὲ καὶ μὸς μάννας, πού στάθηκε κορφὴ
Στὴ νύχτα καὶ στὴ μέρα,
Τι μὲ τ' ἀστοὶ παράβγαινε καὶ θάμπωνε τὸν ἥλιο,
Τῆς Κυρ' Ἀννίως ἡ Μπίλιω,
Πρῶτὴ μου ἀγάπη, ἄστρο καὶ αὐτὴ, μὴ μὴνῃσε ὡς ξανάρα ἐδώ
Πρὶ φύγω πὼς πίσω
Γιὰ τὴν ἐρμιά τὴν ξενιτιά, νὰ πάω μιὰ μέρα νὰν τὴ δῶ,
Νὰ δεῖ ἂ δὰ τὴ γνωρίσω. . .

II

Χαρὰ, καὶ δὲν ξανάρανε στὸν κύκλο κόσμῳ τὴν ἐπά,
Λιξὰ καὶ κλειδοκράτα,
Ποῦ μήτε καὶ τὸ σπῖτι τῆς εἶδε ἀπὸ ξόδι ἄλλον πατᾶ,
Κ' ἴδια τῆς ἄλλῃ σερτά,
Πάρα τὸ δρόμο τὸ στρογιὸ πού πάει στὸ κοιμητήρι,
Γιὰ μάννα καὶ γιὰ κύρη,
Τὸν ἄστροτον ἀνήφορο τῆς ἔγνοιας καὶ τῆς συλλογῆς,
Τῆς θύμης πού τρώει
Πιότερο καὶ ἅπ' τὰ στρογιὰ σκουλήκια τῆς χλιμῆτης γῆς,
Κι ἀπὸ τὸ μοιρολόι. . .

III

Χηράμενη ἅπ' τὸν ἔρωτα καὶ ὅπ' τὴν παλιὰ κατιλαλιά,
Στὸ πατρικὸ ρημάδι,
Στὰ μῦθρα καὶ στὰ σκότεινα, σὰν τὴν κεραυνωμένη ἐλιά,
Τὴν ἤρα τὸ ἄλλο βράδυ,
Κι ἅπ' τὸ φεγγάρι πρόσωπο — σὸ τοῦ πῶς νὰν τὸ βάλω; —
Κᾶνα παρόμοια ἄλλο,
Ἐὰν ἅπ' τὰ μάτια τὰ γλαρά, τὰ μνησθαιά τῆς τὰ δού,
— Ποῦ νὰ μπροῦσα νῆσκηβα δροσιὰ τὴν πίκρα τους νὰ πῶ!
Στὰ δάκρυα βοητημένα,
Γιὰ κείνη καὶ γιὰ μίνα. . .

— Σὲ πέντε ἄρθρα στὴν «Πατρίδα» ὁ φίλος Μ. Α. Ροδάς μὲ τὸ ψευτόνομα «Ἀπόμαχος» ἔδωσε τὴν πιστὴ εἰκόνα καὶ κατάσταση τοῦ θεάτρου μας, παρουσίασε τὴν πληγὴν του καὶ τὸ ἀσκέρι πού μαζεύτηκε τὰ τελευταία χρόνια στὴ σκηνή. Τὸ θέατρο κατάντησε μπακάλικο, χτήμα τοῦ πρώτου τεγορίνου καὶ τῆς ναυαγιωμένης γυναίκας. Τὰ ἄρθρα αὐτὰ διαβίστηκαν μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμὸ καὶ ὅσοι πειράχτηκαν δὲν μπόρεσαν νὰρνηθοῦν τὴ λογικὴ τους.

— Στὸ «Μανιφέστο» τοῦ Ν. Λαταθιώτη πού δημοσιεύτηκε στὸ περιορισμένο φύλλο, ἀπαντᾶει ὁ Πάνος Ταγκόπουλος μὲ ἄρθρο «Ἰδεολογία καὶ νιτερεσολογία», πού θὰν τὸ δημοσιέψουμε στὸ ἐρχόμενο φύλλο, μαζί μὲ γράμματα τῶν κ. κ. Κλέωνα Παράσχου, Νίκου Ι. Θεοδοῦρου καὶ Ν. Σταθόπουλου γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα.

— Ἡ συνέχεια τοῦ «Ἰδεοπλάστη» τῆς κ. Εἰρήνης Δημητρακοπούλου ἔμεινε γιὰ τὸ ἐρχόμενο φύλλο.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Στ. Αμ. Μαγνησιά. Ἡ «Σακούνταλα», τὸ ἔξοχο ἰνδιάνικο δράμα, μεταφρασμένο ἀπὸ τὰ Σανσκριτικά, ἀπὸ τὸν κ. Κ. Θεοτόκη, πουλιέται δρ. 2 στὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου καὶ Κουκλάρα (Σταδίου 42). — κ. Φοῖβο Ἀποσπερίτη. Στείλε μας κανένα ἄλλο, καλύτερο.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ «ΕΚΠ. ΟΜΪΛΟΥ». Τόμος 3.
Ἀριθ. 1—4. 1913. Τιμή δρ. 5. Βγήκε σ' ἓνα μεγάλο τόμο ἀπὸ 343 σελίδες. Πρῶτα πρῶτα τυπώνεται ἡ μελέτη τοῦ Δελμούζου «Τρία χρόνια δασκαλος» πού θ' ἄπρεπε νὰ τὴν ἔχουσε διαβάσει οἱ ἐφέτες τοῦ Ἀναπλιῶ γιὰ νὰ ξέρανε ποῖνε δικάζανε γι' αὐτοὺ καὶ μαλλιαρό. Τὸ «Τρία χρόνια δασκαλος» δείχνει θεοφάνερα καὶ σὲ στραβὸ ἀκόμα τί μεγάλο κακὸ πάσκιζε νὰ κάνει στὸ Ἔθνος καὶ πόσο ἀντεθνικὰ δουλέψανε ὁ στενοκέφαλος δεσπότης τοῦ Βόλου καὶ ὁ χρεωκοπημένος λόγιος καὶ δικαστὴς Ἀμπελᾶς γιὰ νὰ κλείσουν τὸ πρῶτο καὶ τὸ μόνο ἀθρωπινὸ σκολειὸ πού εὐτύχησε νὰ ποχτήσῃ ἡ πατρίδα μας. Ἄλλα περιεχόμενα τοῦ Δελτίου : Μ. Τριανταφυλλίδη «Ἡ ὀρθογραφία μου». Μ. Καλομοίρη «Ἡ μουσικὴ στὸ σκολειό». Μέλπως Λογοθέτη «Ἡ μουσικὴ στὰ σχολεῖα». Γ. Καζαντζάκη «Τ. διαβάξουν τὰ παιδιὰ μας». Π.Σ. Δέλτα «Τὰ ἀναγνωστικά μας». Α. Δ. «Εἰκόνες ἀπὸ τὰ σχολεῖα μας». Μ. Τριανταφυλλίδη «Διδαχτικὰ τοῦ Βηλαρά ἀνέκδοτα». Γ. Γιζυηνοῦ «Διατὶ ἡ Μηλιὰ δὲν ἔγινε Μηλέα». Ἐπιθεώρηση : Ἐκπαιδευτικὰ— Λογιστεχνικὰ—Γλωσσικὰ—Μουσικὰ—Διάφορα—Γλωσσικὲς πενήεις κτλ. κτλ.

ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΥ : ΑΡΡΩΣΤΕΣ ΨΥΧΕΣ — Ἀθῆναι 1914. Δρχ. 1.20.— Ὁ κ. Τ... ὁ ποιητὴς (!) τοῦ Ὑμνου στὸ Θρυλλικὸ Ἀκρίτα ! καὶ τῆς «Ἐσπερινῆς», φερμένος ἀπὸ τὴν Πόλη— τὸν τόπο τοῦ μυστηρίου καὶ τοῦ εἰδυλλίου—ἔβγαλε στὸ φῶς—κάλιο νὰ τ' ἄφηνε στὸ σκοτάδι - ἓνα ὑπερρωμαντικὸ βιβλίον μὲ τὸν τίτλον «Ἡ Ἀρρωστές Ψυχές» καὶ ἓνα δράμα τοῦ «Χειραφετημένη κακούργα»... Τί «πταίει, ὁ νέος ; Ἐὰν ἡ φύση τὸν ἔπλασε ρωμαντικόν». Τί πταίει ἐὰν στὴν «ψυχικὴ εἰκόνα τοῦ Βέρθερου—ὠϊμέ!—ἀναγνώρισε τὴν ψυχικὴ εἰκόνα τοῦ ἴδιου ἑαυτοῦ του. Τί φταίει ὅταν «ἀνεβαίνοντας στὴν Ἀκρόπολη χάριν ρωμαντικοῦ περιπάτου», σοῦ θυμίζει αἶθελα τὸ Μιμῖκο καὶ τὴ Μαίρη πού σκοτώθηκε :

«Στῆς Ἀκρόπολης τὰ μέρη ;

Φταίει καθόλου ὁ κ. Τ. ἀφοῦ τώρα «πὺ ἀρχισαν νὰ σπρῖζουν τρίχα τρίχα τὰ μαλλιά του» ἀγάπησε! Θέλετε νὰ μὴν ἀγαπήσῃ ; κ' ἐνῶ ἀγάπησε δὲν ἔπρεπε νὰ γράψῃ ἐκεῖνες τὶς ρωμαντικὲς λυρικώτατες ἐπιστολές ; κ' ἐνῶ τὶς ἔγραψε δὲν ἔπρεπε νὰ τὶς δημοσιεύσῃ ; ! Κ' ἐνῶ τὶς δημοσίευσε δὲν ἔπρεπε νὰ

κομματιάσει καὶ τὴν ἀπορία τοῦ Σαίκσπηρ μὲ τὸ δράμα τοῦ ἢ «Χειραφετημένη κακούργα» ; Καλέ ! τί λέτε ; «Νὰ ζεῖ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζεῖ ; ἰδοὺ ἡ ἀπορία τὴν ὁποῖαν δὲν μπόρεσε νὰ λύσει Σαίκσπηρ ! χὰ ! χὰ ! χὰ !» καὶ ἀρπάζοντας μιὰ κουμπούρα διμούτσουνη τινάζει τὰ μυαλά του στὸν ἀέρα ὁ Φαίδων, ἀκολουθώντας τὴν Βιόλα πού τὴν δηλητηρίασε ἢ Λέλα καὶ λύεται ἡ ἀπορία τοῦ Σαίκσπηρ καί... τελιώνει τὸ δράμα..

Π. Τ.

ΛΟΓΑΚΙΑ. Ὁ συνεργάτης μας Ρήγας Γκόλφης ἔστειλε στὸν ποιητὴ τους τὸ ἀκόλουθο γράμμα :

«Ἀξιότιμε κ. Μιχ. Γ. Γ'ετρίδη,

«Σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὸ βιβλίον σας πού μοῦ χαρίσατε. »Τὰ «Λογάκια» ἔχουσε ποιησῆ, καρδιά, φαντασία καὶ κάποιαν αἴρα πού ἀνασταίνει τὴν ψυχὴ Τιμᾶτε τὴ λύρα καὶ σὰς τιμᾶ. Ἐχετε καὶ τὴν ἀγάπη τῆς δημοτικῆς μας, στεφάνι ἀμάραντο γιὰ τὴ νέα σας τέχνη.

Ἐῦχομαι πλούσιους καρπῶν ; καὶ λαμπρὲς νίκες στὸν ἀγῶνα τῆς ποιητικῆς ἰδέας.

»Γειά σας

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ»

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΤΖΟΥΜΑΓΙΑΣ μονογραφία Φ. Φωτοπούλου *Πολεμικὴ Βιβλιοθήκη Γ. Φέξη.*

Ο ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ Γ. Τσοκπούλου. Πολεμικὴ Βιβλιοθήκη Γ. Φέξη. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ὁ κ. Τσοκόπουλος, ἂν καὶ δὲν πῆγε στὸν πόλεμον, ἔγραψε πολεμικὸ βιβλίον πού διαβάξεται εὐχάριστα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος. Ἐνας καλὸς συγγραφεὺς ἀπ' ὅ,τι δεῖ καὶ ἀπ' ὅ,τι ἀκούσει, ἔχει τί νὰ πάρει καὶ πὼς νὰν τὸ πάρει.

ΠΑΛΑΜΑ—ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

ΙΑΜΒΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΜΑΪΓΙΟΒΟΤΑΝΑ

Διασκευή, τραγούδι καὶ ᾠδόν

Πρελούδιο—Μιὰ νεράιδα μ' ἐγέννησε—Ἡ γριὰ Ζωή—Στέκει τὸ Βασιλόπουλο—Ἡ Μαύρη Λάμα—Γυριᾶ καὶ δρμᾶ ὁ Μενέλαος—Ἀπὸ ξένα βασίλεια—Σπέρμα τῆς Χάμικως—Ὁ Διγενῆς Ἀκρίτας.

Σ' ἓνα τόμον δρ. 8. Ὅποιος θέλει, παραγγέλνει τὸ βιβλίον καὶ στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ» δίχως παραπανιστὸ ἔξοδον γιὰ ταχυδρομικά.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΜΟΥΣΙΚΗ»
 ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΥΛΙΣ
 13-15 Λεωτὸ Ἀρσακείου 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

Δι' ἄσμα καὶ κλειδοκύμβαλον

ΣΠΥΡΟΣ ΣΑΜΑΡΑ

Ἀπὸ τὴν ὁπερέττα «ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜῳ»

240-Ὁ Παρᾶς	Δρ. 1.50
241-Σπρενατίνα τοῦ Μπεμπέ	> 1.50
242-Νύχτα τ' Ἀπριλη (Romance Λευκῆς)	> 1.50
243-Πεταλούδα (βάλς διὰ μόνον πιάνο)	> 1.
247-Λευκὴ-Πεταλούδα (Duetto)	> 1.50
248-Ἐρασμία - Πολυθεύκης (tango)	> 1.50

N. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

195-Μ' ἀρέσει (πόλκα)	> 0.80
59-Γελαστή-Χαρωπή	> 0.70
189-Μονάκριβη	> 0.50
200-Σ' ἀγάπησα μικρούλα μου	> 0.50
209-Ἔχε γειά	> 0.70
87-Τὸ φτωχὸ μου λουλοῦδι	> 0.70

P. ΣΑΜΑΡΤΖΗ

192-Ἦπειρος (ἐμβατήριον)	> 1.
--------------------------	------

ΠΡ. ΘΑΙΡΑΚΗΣ

65-Sans façon	> 0.80
---------------	--------

Ἡ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΧΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΡΧΙΚΟΝ 6,000,000 ΛΡΑΧΜΩΝ

ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ 1,500,000 ΔΡ.

Ἐσυστήθη ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς
 Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ ἄλλους Κεφαλαιού-
 χους, φίλους τοῦ λαοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀντιπρόσωπον, ὁ ὁποῖος παρακολου-
 θεῖ τὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς καὶ λαμβάνει
 μέρος εἰς τὰ Συμβούλια τῆς.

»»» ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ «««

Ἡ ΛΑΪΚΗ διὰ τὴν ἐξαπλώσῃ εἰς τὸν λαόν τὸ πνεῦμα τῆς
 ἀποταμιεύσεως, δέχεται εἰς τὸ Ταμιευτήριόν τῆς καταθέσεις ἀπὸ
 μίαν δραχμὴν ἕως πέντε χιλιάδας δραχ. καὶ δίδει τόκον 1
 1/1 τὰ 0)0. Λιὰ τὰς καταθέσεις εἰς χρόνον 3 1)2 τὰ 0)0. Κά-
 θε καταθέτης εἰμπορεῖ νὰ πάρῃ ὅλιω τὰ χρήματά του, ὅποτε
 θελήσῃ, εἴτε ὅλα, εἴτε μέρος.

Ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα δέχεται καὶ καταθέσεις μὲ προθεσίαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΧΙΣΤΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

Τὸ θαλαμηγὸν Ἑπερωκέανειον (ἀπαραιμίλλου πολυτελείας καὶ ἀνέσεως)

“ ΑΘΗΝΑΙ, ”

ΑΝΑΧΩΡΙΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ-ΠΑΤΡΩΝ) ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΕΑΝ-ΥΟΡΚΗΝ

Τὴν 3 Μαΐου

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπενδυντέον :

Ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως. Ὅδος Ἀελλοῦ ἀριθ. 1.

Ἐν Πειραιεῖ Γενικὸν Πρακτορεῖον. Ὅδος Πύλωνος 44 (ὄπισθεν Ἀγ. Τριάδος)

ΣΗΜ. Οἱ θέλοντες νὰ ἐξασφαλίσωσι θέσεις ἀνάγκη νὰ δηλώσωσι ταύτας ΕΓΚΑΙΡΩΣ εἰς τὰ Κεν-
 τρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ τοὺς κατὰ τόπους ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΥΣ ἀντιπροσώπους.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ
 ΜΕΓΑΛΥΝΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.